

ANTIDOSIS
ADVERSVS

TORTVRAM APOLO-
GEMATICAM OMNIBVS

Rameis paratam, Sinone turpissimo celari no-
minis eam evulgante Pseudo Philippistæ I. N.
P. depastoris ineptissimi & ignavissimi, cu-
jus helluina vita vel maximè ex proprio igna-
viz subjectæ testimonio fidem indubitatam fa-
ciet, ad tuendam existimationem P. S. R.H.
per discipulum noti nominis
meditata.

¶ Ciasu gednohomagije wstáci do Ro-
stela zastýžen byl na Lúžij a tážán pročby
do Rostela messkal gýti? Odpowědel že
žwoněnj Opily gšauc neslyšel. Po druhé
ždyž Ewangelium Dne Vědělňjho w Ro-
stele nepublikowal (powědel že na ně nic ne-
pamatoval. Toť ta geho bedlirvá pilnost.

MDCCXXII

Anno

M. D. XCII.

A Rtes qui docuere bonas quo nomine digni
Et quo corradunt qui meliora canes,
Musa refer nec non linguis animisq; favete
Contigit Aonidum quos adijisse choros.
Est ars est pietas nativis cæca tenebris
Etsi quid veri Musa laboris habet.
Ante colebatur vivis frustrata medullis:
Artem nunc arti quisq; subesse putat.
Ingenij hoc veteris: juvat at junxisse priori.
Posterius capiti pectora, crura pedi.
Attulit hoc decoris Musis ex arte Melanthon:
Ramea en primum fulget in arte decus.
Vt sua laus illi Ramo tribuente, redundat
Hanc nostro veram dixerim inesse stylo.
Mens at naturæ cæcæ subjecta, perenne
Vix aliquid subetis artibus esse finit?
Nam Sophiæ solidum multo deducitur usu,
Gaudet & assiduo lumine mentis agi.
Sacris addictus mentem huc nunc distulit illuc:
Dic varius varium nunc sinat esse labor?
Ergo Melanthonis quod jam natura negavit
Artibus, id Ramum quis potuisse negat?
Nam comes huic primis medium postremaq; jungit
Aptat & illustrat lumine, mente via.
Nempe via hæc debet contacta tuerier artes:
Ille quid obscuri dic Sycophanta docet?
An non per brevibus juvat in formarier artem?
Difficilis tandem claraq; talis erit?

Lauz

1997 KK 69
AKC. 16/14

Laudibus his Ramus gratante Melanthon gaudet,
Laudato Ramo, laus ea prima viri.
Hoc Ramo virtutis inest: nam iteranda recludit
Abstinet impuris clara brevisq; docet.
Iamne tibi obscurus dicetur Ramus? in arte
Quem spurius nunq; nec latto mente capit?
Censuit afflicto Sartor de nomine panuum,
Et negat hunc spurij lumine posse capi.
Vanus adulterio tactus Thraso corde paterno
Ventoso invisum pondere laudat, emit.
Tu stupidus Rami si non intelligis artem,
De spurio spurius cogeris esse patre.
Sed facilem sors jam pudibundus dicere Ramum
Et capere obscuram te potuisse scies.
Nam quibus a pueris famæ melioris amatur
Clamabunt spurium vivere nolle schola.
Obticeas igitur Ramum facilemq; fatere
Sic spurius fies libera in arte bonus?
Hoc docto doctis excelluit artibus, atro
Crimine quem stupidum turpis adulter ais.
Hoc Podebradeni & Thermenfi Musa Lycæo
Rami persalvis artibus usa fuit.
Hunc ego discipulus Podebradea tecta sequutus
Rhetlogicen didici jungere in arte simul.
Iamne sapias nebulo quæ te dementia raptet,
Qui Ramo obscuri crimen inesse putas?
Quiq; jubes nostræ jambis convitia fingi?
Iam nunc auctorem te lcelerate nega.

Prodi

Prodi Bacche sacer cauponæ cernere mecum
Officij memori pectore pensa tui.
Officium Christi templo te sacrat amicum,
Tu redeunte bibis tuq; cadente die.
Et temulentus adhuc satis haud pede stante vagaris:
Hæcne sacerdotem te helluo magne decent?
Dic ad tymponeum cur non surrexeris olim
Pulsum, dum templo plebs pia vota facit?
Dic Evangelij vocis cur non memor esses:
Curq; sacris fugiat vulgus adesse tuis?
Nempe loquax garris quidnam caupona loquatur,
Quosq; legi dignos publica ad acta putes?
Hem quid te immemorē memoride crimine cerno?
Quæq; tuum Sotadem cura pavorq; subit?
Imparis o pudeat vitæ morumq; Philippi,
Discipulis omni more sequendus erat,
Sed vobis illo quantum heu, mutatur Achille
Vita? mage an quicquam hac tetrius esse potest.
Discipulos vitam docuit vixisse Melanthon
Assimilem, an vestris moribus alter erit?
Hoc ita: nam nostra redolemus in arte Magistrum
Doctior & quò quis, vivere in arte sapit.
Tu vagus & Rhynton tu rusticus atq; sacerdos:
Dic tantis Proteus quid probittatis inest?
Sed fallor forsan? sic: nam tortura paratur,
Hic rogus, hic vulgat Ramea claustra Sinon.
O mecum quotquot Ramos cœlestia mittunt
Numina, tortores flectite quæso truces.

O qui

O qui Ramistas crucibus fixisse paratus,
O qui lictorem metra sonare jubes:
Sis mitis noster ne abeat Præceptor ad Orcum.
Abjurat Rami scripta sequuta sequi.
O moveat desperatam miseratio mentem:
Hem rapimus tortor: sed Podebrada juvo.
Iamjam qui Ramo tortor lanioq; fuisti
Injicias collo stupea vincla tuo.
Scurra crucem meritis, noster sua præmia sentit:
Non tortorem animæ tu Podebrada fugis?
Iamjam qui virga dignos armatus jambos
Pendens, te meritum quis neget esse crucem?
Seu te funiculo subtraxeris aut tua solvat
Colla scelus, num post Ramea scripta premes?
Verum quis faveat? funis latronibus iræ est,
Latro bonis, Musæ perdita fama gravis
Tu fileas igitur nos respondere parati
Ramea qui placida hæc mente probata neget.

I.

Obscuritatem artis novit qui in describenda
arte primus facit periculum, ars inventa & metho-
dicè descripta etiam pueris facillima.

II.

Obscuritas alia doctoris obscuri, alia confusæ
doctrinæ.

Vt pro Præceptore bono rescriberet vnus
Discipulus, partes credidit esse suas.

Epi

EPIGRAMMA IN I. K. V. SLAVVM,

qui versibus hinc inde emendicatis famam alterius cuiusdam
& quidem boni viri evaginata ut dicunt
lingva lacerabat.

VT quondam elata, cornix invisa Minervæ
Mentito pennæ tegmine, mentis erat,
Et tandem volucrum denso facto agmine, raptis
Exuta è plumis corpore nuda fuit:
Non secus efferris furtivo carmine, famam
Dum ruis in socij sordide Sclauæ tui.
Donec ad extremum vatum lecto agmine, vates
Fraudatus rapto carmine, pauper eris.
Atq; id dum profers furatum hinc inde, recludis
Monstrosi ingenij sordida dona tui,
Ast ego crederim minus hoc scelus esse dolendum,
Nî, quam deffendis, fama sit hinc levior.
Nam quid quæso iuvant, ingentem, dote, Philippum
Ingenij, laudis munera spreta tui?
Dum fers obscuros laudes ex ore Philippo
Iam famam obscuram quis neget suam?
In trivijs miserum stipula disperdere carmen
Mitte, nec alterius nomen inure notis,
Et tibi, quæ doctis, laudum præconia, defers.
(Non opus his tantis laudibus) ipse refer.

COLLATIO GRYLLI CVM

I. K. V. SCLAVO.

Stridenti ut stridens stridentia carmina gryllus
Ore vomit, cerebri non sine perniciæ.

Sic

Sic Sclavus miserum stridenti gutture carmen
Evomit, at grylli carmine pejus adhuc.
Solut hic in latebris stridenti perstrepat ore:
In famam alterius, carmine at iste ruit,
O vtinam cæcis Insectum, & SCLAVVS in antris
Sorte pari tandem carmina perstreperent,
Donec eos aliquis stridentes, arbiter ambos
Audiat, & pulsa præmia lite ferat,
Scilicet ut stridens stridentia carmina gryllus
Augeat, at pressis faucibus hic fileat.

A L I V D.

Infestat veluti grave olens fætores bubulcos
Et saturas gestit dux gregis inter oves:
Sic KIGANKA penu Bojis satiatus in Oris
Ventre distentus luxuriat dapibus,
Ominibusq; malis, verbisq; fatigat acerbis
Impuroq; bonos inficit ore viros.
Qui sic? hircorum quia sanguine cretus iniquo,
Inq; altis passus gramine verticibus.

F i n i s.

15.
Poëmatia
AD NOBILISS., VERA VIRTU-
TE, DOCTRINA, ET AVCTORITATE
EXCELLENTISSIMVM VIRVM D. SAMVE-
LEM RADESCHINVM DE RADESCHO-
VIC, POETAM LAVREATVM

Cum in illustri, vetusta & celeberrima
Vniuersitate Heidelbergensi, solenni ritu, more
majorum I. V. LICENTIATVS

A

Viro Clariss. & Consultiss. D. D. HENRICO KREFTING
I. C. Ord. Pandectarum Profess. Consiliario Palatino,
in hoc actu Procancellario

DOCTOR VERO

Ab ampliss. atque excellentiss. D. D. IVLIO PACIO
A BERIGA, Philosopho & I. C. summo, Ord.
Codicis professore, promotore designato.

Publicè cum applausu totius Academici populi pronuncia-
retur, xxv. Martij, Anno Cls. Id. xci.

Scripta à

FRANCISCO IVNIO S. S. Th. D. & Professore.

L. LVD. PITHOPÆO eiusdem Acad. Oratore & Poëta.

SIMONE STENIO Lomacensi, Græcæ linguæ & Hist. Prof.

M. IOHANNE BOCKSTADIO Fachensi.

IACOBO TYLLINGIO Alcmareano.

IOHANNE LVTIO.

HEIDELBERGAE.